

որուն վրայ մարդս կրնայ վստահ ըլլալ
ծանր և տրտմալի հանգամանաց մէջ, և
զուարթ արար մնջկատակ մը, պարապոյ
ու հանգստեան ժամերուն ձանձրութիւն
փարատելու համար:

(Վաւառման ըլլալով, ինչպէս վերն
ըսինք, ցրտի աղէկ դիմանալովն և ջու-
րի մէջ նետուած բանը բերելու յաջո-

ղակութեանն համար, քանի մը որսորդ-
ներ ճահիճներու մէջ որսորդութեան
գործածեցին զինքը: (Վէպէտ փորձե-
րին բոլորովին անյաջող չելաւ, բայց ին-
չուան հիմա գանգրահերը բարակին
պէս որսի յարմար ըլլալուն անուն մը
չունի:

ՃՊՈՒՌՆ ԵՒ ՄՐՋԻՒՆ

Իման 'ի բուն
Լըզելու հետ էր ճըպուուն,
Չըմեուն հասաւ
Ուտելու բան չըգտաւ.
Ոչ ճանձի կըտոր,
Ոչ մանր որդերու
Ս'ընացորդ բըսոր:
Լչաւ գընաց
Դըրացի մըրջիւնին քով.
Կու լար սոված,
Փոխ կ'ուզէր աղաչելով
Ս'էկ քանի հատիկ,
Որոնցմով ապրի
Ս'ինչե ցը Օ ատիկ.
Կ'երդնում կ'ըսէր
Խօսք կու տար, խօսք անբանի,
Վեզ դարձընել
Ս'ինչե նոր հունձքերն հասնի,
Դըլուխը շահով
Հարիւրին տանու:
Ս'ըրջիւնն ալ փոխ տալ չիտէ,
Ի՞նչ իրեն ցեղին
Ս'էկ պըզտի պակսութիւնն է:
Իմառուան տաքին
Բանդ ու գործդ ինչ էր,
Հարցուց փոխառուն:—
— Զորեկն ու գիշեր,
Ինձ մի սըրգողիր,
Լչող գացողին
Կ'երգէի իժիր:—
Կ'երգէիր,
Ի՞նչէկ ա.
Հապա եւ գընա
Պար բըռնէ հիմա: